

Sygn. akt III Kop 247/12

POSTANOWIENIE

dnia 21 grudnia 2012 roku

Sąd Okręgowy we Wrocławiu w III Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący - SSO Mariusz Wiązek

Protokolant: Emilia Rąk

przy udziale prokuratora Prokuratury Okręgowej Jakuba Przystupy

po rozpoznaniu na posiedzeniu w sprawie **R. K.** podejrzanego o

czyn z §§ 244 ust.1, nr 3, 242 ust. 1, 22, 23 niemieckiego kodeksu karnego (StGB),

czyny z §§ 244a ust.1, 244 ust.1, nr 3,22, 23,25 ust. 2 niemieckiego kodeksu karnego (StGB)

czyny z §§ 244a ust.1, 244 ust.1 , nr 3, 25 ust. 2 niemieckiego kodeksu karnego (StGB)

czyn z §§ 244 ust.1, nr 3, 242 ust. 1 niemieckiego kodeksu karnego (StGB),

z wniosku Prokuratora Okręgowego we Wrocławiu z dnia 5 grudnia 2012 roku, sygn. akt III 636/12

w przekazania z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na terytorium Republiki Federalnej Niemiec osoby ściganej na podstawie niemieckiego Europejskiego Nakazu Aresztowania w celu przeprowadzenia przeciwko niej postępowania karnego

oraz w przedmiocie zastosowania tymczasowego aresztowania

postanawia:

I. na podstawie art. 607k k.p.k., art. 607 p k.p.k. i art. 607 r k.p.k. a contrario i art. 607t § 1 k.p.k. przekazać obywatela polskiego **R. K.**, syna T. i G. z domu O., urodzonego (...) we W., z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na terytorium Republiki Federalnej Niemiec do dyspozycji Prokuratury w S., celem przeprowadzenia przeciwko niemu postępowania karnego w sprawie o sygn. akt 154 AR 25620/12, pod warunkiem, że zostanie on odesłany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej po prawomocnym zakończeniu postępowania w państwie wydania Europejskiego Nakazu Aresztowania;

II. na podstawie art. art. 607o § 1 k.p.k. odroczyć wykonanie postanowienia o przekazaniu do Republiki Federalnej Niemiec osoby ściganej, obywatela polskiego **R. K.**, syna T. i G. z domu O., urodzonego (...) we W. do czasu prawomocnego zakończenia postępowania karnego prowadzonego obecnie przez Prokuratora Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia-Śródmieścia, sygn. akt 3 Ds. 308/12, a w razie prawomocnego orzeczenia bezwzględnej kary pozbawienia wolności – do czasu zakończenia jej wykonywania,

III. na podstawie art. 607k § 3 k.p.k. w zw. z art. 258 § 1 pkt 1 k.p.k., 263 § 1 k.p.k. zastosować wobec **R. K.**, syna T. i G. z domu O., urodzonego (...) we W. tymczasowe aresztowanie na okres jednego miesiąca - licząc od dnia prawomocnego zakończenia postępowania karnego prowadzonego obecnie przez Prokuratora Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia-Śródmieścia, sygn. akt 3 Ds. 308/12, a w razie prawomocnego orzeczenia bezwzględnej kary pozbawienia wolności – od czasu zakończenia jej wykonywania, bądź w przypadku uchylenia tymczasowego aresztowania we wskazanej sprawie – od dnia zwolnienia,

IV. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. O. G. prowadzącego Kancelarię Adwokacką we W. kwotę 738 zł (siedmuset trzydziestu ośmiu złotych) brutto tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

UZASADNIENIE

W dniu 25 października 2012r. w sprawie o sygn. akt 154 AR 25620/12 Prokuratura w S. wydała europejski nakaz aresztowania wobec obywatela polskiego R. K. podejrzanego o czyn z §§ 244 ust.1, nr 3, 242 ust. 1, 22, 23 niemieckiego kodeksu karnego (StGB), czyny z §§ 244a ust.1, 244 ust.1, nr 3,22, 23,25 ust. 2 niemieckiego kodeksu karnego (StGB) czyny z §§ 244a ust.1, 244 ust.1 , nr 3, 25 ust. 2 niemieckiego kodeksu karnego (StGB) czyn z §§ 244 ust.1, nr 3, 242 ust. 1 niemieckiego kodeksu karnego (StGB).

W dniu 5 grudnia 2012 roku do Sądu Okręgowego we Wrocławiu wpłynął wniosek Prokuratora Okręgowego we Wrocławiu w kwestii tymczasowego aresztowania wymienionego i jego przekazania z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na terytorium Republiki Federalnej Niemiec na podstawie art. 607k § 1 k.p.k.

Wniosek ten zasługuje na uwzględnienie.

Przekazanie ma nastąpić w celu przeprowadzenia przeciwko R. K. postępowania karnego. Wymieniony wyraził zgodę na przekazanie.

Brak jest przesłanek określonych w art. 607p § 1 k.p.k. które obligowałyby Sąd do odmowy wykonania nakazu. R. K. jest podejrzany o przestępstwa, które nie podlegają darowaniu na mocy amnestii, nie zapadło w stosunku do niego prawomocne orzeczenie w innym państwie odnośnie tych samych czynów, nie przekazano go również na podstawie prawomocnego orzeczenia do innego państwa Unii Europejskiej. Nadto odpowiedzialność ściganego nie ulega ograniczeniu na gruncie prawa polskiego z racji jego wieku. Wykonanie ENA w niniejszej sprawie nie narusza to wolności i prawa człowieka i obywatela, nakaz nie został wydany w związku z przestępstwem popełnionym bez użycia przemocy z przyczyn politycznych.

Nie zachodzi również obligatoryjna przesłanka odmowy wykonania ENA określona w art. 607 p § 2 k.p.k., bowiem przestępstwa zarzucone R. K. zostały popełnione na terytorium Republiki Federalnej Niemiec.

Zastosowania nie znajdują również w przedmiotowej sprawie określone w art. 607 r k.p.k. fakultatywne przesłanki odmowy przekazania.

Przestępstwa, o które R. K. jest podejrzany choć nie są wyszczególnione w art. 607w k.p.k., odpowiadają znamionom przestępstwa z art. 279 § 1 k.k. i 278 § 1 k.k. polskiej ustawy z dnia 6 czerwca 1997 roku Kodeks karny i są zagrożone karą pozbawienia wolności odpowiednio do lat 10 i do lat 5.

Zważyć również należy, iż przeciwko ściganemu nie toczy się na terenie Rzeczypospolitej Polskiej postępowanie karne o czyny, których dotyczy ENA, nie nastąpiło przedawnienie ścigania lub wykonania kary według prawa polskiego, nie zapadło też wobec ściganego – w związku z czynami będącymi podstawą do wydania niniejszego nakazu – prawomocne orzeczenie o odmowie wszczęcia postępowania, umorzeniu postępowania, lub inne orzeczenie kończące sprawę. Przestępstwa zarzucone R. K. nie są zagrożone w państwie wydania ENA karą dożywotniego pozbawienia wolności.

Z uwagi na fakt, że ścigany jest obywatelem polskim, Sąd poczynił zastrzeżenie, o którym mowa w art. 607t § 1 k.p.k.

Zważywszy na to, że wobec osoby ściganej aktualnie prowadzone jest postępowanie karne – postępowanie przygotowawcze nadzorowane przez Prokuratora Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia-Śródmieścia, sygn. akt 3 Ds. 308/12, na podstawie art. 607o § 1 k.p.k. odroczone wykonanie postanowienia o przekazaniu osoby ściganej do czasu prawomocnego zakończenia postępowania karnego prowadzonego obecnie przez Prokuratora Prokuratury

Rejonowej dla Wrocławia-Śródmieścia, sygn. akt 3 Ds. 308/12, a w razie prawomocnego orzeczenia bezwzględnej kary pozbawienia wolności – do czasu zakończenia jej wykonywania.

Sąd zdecydował również o zastosowaniu wobec R. K.środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania na okres 1 miesiąca licząc od dnia prawomocnego zakończenia postępowania karnego prowadzonego obecnie przez Prokuratora Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia-Śródmieścia, sygn. akt 3 Ds. 308/12, a w razie prawomocnego orzeczenia bezwzględnej kary pozbawienia wolności – od czasu zakończenia jej wykonywania, bądź w przypadku uchylenia tymczasowego aresztowania we wskazanej sprawie – od dnia zwolnienia, W ocenie Sądu, zważywszy na fakt, iż osoba ścigana faktycznie nie ma stałego miejsca zamieszkania w Polsce, wcześniej natomiast, jak wynika z ENA, przemieszczała się swobodnie przez granice państw członkowskich UE, tylko taki środek zapewni prawidłowy przebieg postępowania w przedmiocie przekazania tejże osoby stronie niemieckiej. Ponadto ze względu na to, że mechanizm europejskiego nakazu aresztowania opiera się na wysokim stopniu zaufania w stosunkach między Państwami Członkowskimi (por. preambuła Decyzji Ramowej z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między Państwami Członkowskimi ((...)/(...)), strona polska zobowiązana jest do podjęcia wszelkich koniecznych starań by zapewnić efektywną realizację wykonania ENA strony niemieckiej.

Wskazać należy, iż stosownie do treści art. 607 § 3 k.p.k., samoistną podstawą zastosowania tymczasowego aresztowania w niniejszym postępowaniu jest istnienie wydanego w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej prawomocnego wyroku skazującego lub innej decyzji stanowiącej podstawę pozbawienia wolności osoby ściganej. Tymczasem w stosunku do R. K. Sąd Rejonowy w Stade w dniu 7 września 2012r. wydał nakaz aresztowania.

Ponadto w stosunku do wymienionego nie zachodzą warunki uzasadniające odstępnie od stosowania przedmiotowego środka zapobiegawczego, określone w art. 259 § 1 k.p.k. Zgodnie z przyjętą linią orzecniczą wykazanie okoliczności przemawiających za odstępnie od stosowania tymczasowego aresztowania obciąża stronę która domaga się zastosowania powyższego przepisu (por. postanowienie SA w Krakowie II AKz 144/06, KZS 2006/5/40, postanowienie SA w Lublinie II AKa 470/09). Podkreślić należy, że naturalne jest, iż tymczasowe aresztowanie łączy się z dolegliwością dla osoby, wobec której jest stosowane, a także jego rodziny, często pogarszając jej sytuację materialną; odstępnie od tymczasowego aresztowania na podstawie art. 259 § 1 k.p.k. może nastąpić gdy stosowanie go zagraża poważnie i rzeczywiście życiu aresztowanego bądź egzystencji jego najbliższych, lecz nie wtedy gdy powoduje jakiegokolwiek niewygodę czy zagrożenia (por. postanowienie SN z 30.08.2005r., WZ 62/2005, OSNKW 2005/1568, postanowienie SA w Katowicach z 16.01.2008r., II AKz 33/08, postanowienie SA we Wrocławiu z 10.12.1997r., II AKz 280/97, KZS 1997/11-12/60, postanowienie SA w Krakowie z 19.10.2006r., AKz 393/06, KZS 2006/11/31).

Wysokość zasądzzonego od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy z urzędu wynagrodzenia wynika z § 14 ust. 2 punkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. nr 163 poz. 1348 z późn. zm.).

Mając powyższe na uwadze, na podstawie powołanych powyżej przepisów orzeczono jak na wstępie.